

вѣрваме, че всичкиятъ този народъ е оставилъ работата си да дойде да посрѣщне едни скромни делегати на единъ народъ станалъ едва послѣдне извѣстенъ, и то по своитѣ бѣди и теглила. Между народа имаше и нѣкои госпожи. Една отъ тѣхъ, жена на зрѣла възраст, но физиономия енергична, се доближи до насъ и ни подзрави на французски съ нѣколко прочувствени и трогателни думи. „Въ нашия Бирмингамъ, ни каза между друго, нѣма да намѣрите ни единъ мжжъ, ни една жена, които да не сж противъ турцитѣ, вашитѣ мжчители, и които да не съчувствуватъ дълбоко къмъ вашия тѣй тежко пострадалъ народъ. Всички тука, и жени и мжже, сме за васъ, и ние всички ще направимъ каквото ни иде отржки не само за да помогнемъ на народа ви въ сегашното му лошо състояние, но и за да го видимъ единъ день съвършено свободенъ отъ турския режимъ. Отъ народа, който е събранъ тука, и послѣ въ цѣлия градъ вие сами ще констатираате, отъ какви чувства е въодушевенъ тоя градъ спрѣмо вашия народъ. Отъ страна на събрания тукъ народъ азъ ви поздравлявамъ съ „добрѣ дошли“ и ви желая пѣленъ упѣхъ въ вашата благородна, патриотическа и хуманна мисия“. Хиляди одобрителни викове покриха послѣднитѣ думи на благородната госпожа. Изповѣдамъ тукъ прѣдъ моя читателъ или читателка, че по тази ни незабравима мисия азъ за пръвъ и послѣденъ сега пжтъ се спънахъ тукъ и не можихъ да свържа нито двѣ думи за да поблагодаря на тая госпожа и на стеклия се тукъ за посрѣщането ни народъ; не че ми липсваха думи или че се сбъркахъ, та да не зная какво да кажа, но, трогнатъ както никога до дълбочината на сърдцето си отъ това нечакано зрѣлище и отъ прочувственитѣ привѣтствия на тази уважаема госпожа, азъ просто глѣтахъ думитѣ, които искахъ да кажа, и